

ΙΕΡΟΝ

ΤΟΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΥΠΕΡ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΗΡΩΪΚΩΣ ΘΑΝΟΥΣΙ

Περὶ τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον γενομένων ἐν τῇ ὁροθετικῇ γραμμῇ συμπλοκῶν ἔγκριτος ἡμῶν συνεργάτης, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Sili, ἀνὴρ κάτοχος τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης, ἀπροσωπόληπτος δὲ κριτῆς καὶ αὐτόπτης μάρτυς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ αἵματηροῦ δράματος, ἐκφέρει ἐν ταῖς πρόσθεν σελῖσι τοῦ ἀνὰ χειρας Ἡμερολογίου, ἀπὸ γενικωτέρας ἐξετάζων ἀπόψεως, αὐστηρὰς μὲν καὶ πικρὰς ἀλλ' οὐχ ἥττον ἀληθεῖς καὶ ἀναμφισβητήτους κρίσεις περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἐν σχέσει πρὸς τὰ αὐτόθι διαδραματισθέντα. Μολονότι δὲ ἀφ' ἐνὸς ἢ μέθῃ τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας, κατ' ἀρχὴν πάντως ἐξαγνισθείσης διὰ τοῦ τιμίου

αἵματος τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδόξως ἀγωνισαμένων, ἐξ ἄλλου ἢ φαντασία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἀναρριπισθεῖσα ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, πρὸς δὲ καὶ ἡ δημοσιογραφία ἐν γένει, ὑπέικουσα εἰς τὸ κοινὸν τῆς φήμης ρεῦμα, ἐλάβον μόνον ὑπ' ὅψιν τὸ φωτεινὸν μέρος τοῦ δράματος, ἐν τούτοις οὐδαμῶς ὑποτιμῶνται αἱ ἐμφυτοὶ ἄλλως τε ἐθνολογικαὶ ἀρεταὶ τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, διὰ τῆς ἀποκαλύψεως καὶ τῆς καταδείξεως καὶ τῶν σκιερῶν σημείων ὅσα παρασιώπησεν ἢ δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐρευνήσῃ ὁ πατριωτικὸς ἡμῶν ἐγώισμός. Ὁ ἡμέτερος συνεργάτης λίαν ὀρθῶς ἀποφαινεται ὅτι ἐκ τῆς τελευταίας δοκιμασίας τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ὡς ὀργανικοῦ συνόλου ἐξεταζομένου καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν μονομερῶν φαινομένων τῆς προσωπικῆς ἀνδρείας τῶν ἀτόμων, δέον νὰ διδαχθῶμεν μᾶλλον ἐκ τῶν καταδειχθεισῶν ἐλλείψεων ἢ νὰ ἐπαναπαυθῶμεν εἰς τὰς δάφνας μεμονωμένου ἡρωϊσμοῦ. Οἱ στρατοὶ, αἱ κυβερνήσεις, τὰ ἔθνη προάγονται, δρῶσι καὶ ἐκπληροῦσι τὸν ὑψηλὸν αὐτῶν προορισμὸν διὰ τῆς μελέτης τῶν σφαλμάτων πλειότερον ἢ διὰ τῆς διαφημίσεως τῶν ἐξηρητημένων ἐπιτυχιῶν. Ἡ ἐπίδειξις τῶν ἀρετῶν παρὰλύει ἐνίοτε τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν. Τοῦναντίον ἡ μελέτη τῶν ἐλλείψεων πολλαπλασιάζει τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἐνεργητικότητα.

Ἀσχέτως ὅμως πρὸς τὰς αὐστηρὰς ταῦτας κρίσεις τοῦ ἐγκρίτου ἡμῖν συνεργάτου, ἅς πληρέστερα ἀσπάζομεθα, νομίζομεν ὅτι οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον μειοῦται ὁ πρὸς τοὺς πεσόντας ἐντίμως ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς θαυμασμὸς καὶ εὐγνωμοσύνη τῆς πατρίδος, ἥτις μετ' εὐλαθείας ἐτίμησε καὶ θέλει τιμήσῃ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν.

Τὸ ἡμέτερον Ἡμερολόγιον, ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης ἀποτῖνον, σεμνύνεται παρατιθέμενον τὰς προσωπογραφίας καὶ ὀλίγας μνημοσύνας λέξεις τῶν ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ιδέας πεσόντων καὶ διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν τιμησάντων τὰ ἐλληνικὰ ὅπλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΩΡΗΣ

Ἐὰν ἡ πτώσις τῆς Κούτρας ἀποτελῇ τὴν μόνην μελανήν σελίδα τῆς παρὰ τὰ ἐλληνοτουρκικὰ σύνορα ἐκτυλιχθείσης ἐποποιίας, ἀμαυροῦσα πῇν αἰγλήν τῶν ἐλληνικῶν ὀπλων, ἀληθῶς ὅμως ἐν τῷ ζόφῳ αὐτῆς ἀκτινοβολεῖ ἐν κἂν φωτεινὸν σημεῖον, ἐν ὄνομαι ἐμπλεων ἡρωϊσμοῦ καὶ δόξης, μετεωριζόμενον ὡς χρυσὴ νεφέλη ὑπεράνω τόσων ἄλλων στυγνῶν καὶ δυσωνύμων, ἅπερ ἐστιγματίσεν ἡ ἱστορία καὶ κατηράσθη ἡ ἀγανάκτησις τοῦ ἔθνους.

Ἄλλ' ἐάν τις κρίνῃ μετ' ἀδυσωπότητος αὐστηρότητος ἐκ τῶν

θλιβεῶν ἀποτελεσμάτων, ἅπερ ἔσχεν ἡ πτώσις τῆς Κούτρας συνδεομένη ἐκ παραγωγῆς πρὸς τὸν παράφορον προσωπικὸν ἡρωϊσμόν, ὃν ἐπεδείξατο ὁ ἀτρόμητος ὄντως μαχητής, ἵσως θέλει σταματήσει πρὸ δυσκόλου διλήμματος, ἐνδοιάζων ἂν πρέπη ν' ἀπονείμῃ ἀμέριστον τὴν δάφνην τῆς δόξης εἰς τὸν Λώρη. Διότι ἀληθῶς, οἱ ἐν πολέμῳ ἡγούμενοι στρατιωτικῶν σωμάτων, ὧν ἡ τιμὴ, ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ νίκη ἡρτηνται κυρίως ἐξ αὐτοῦ τοῦ προσώπου τοῦ ἀρχηγοῦ, δεόν νὰ τηρῶσιν ἀπαρασαλεύτως τὰ κεκανονισμένα.

Ὁ ἀρχηγὸς δὲν εἶνε μονάς· εἶνε ἡ ψυχὴ, ὁ νοῦς, τὸ σύνολον· ὁ δὲ ἀκράτητος ἡρωϊσμός τοῦ ἀρχηγοῦ θαυμάζεται μὲν πάντοτε ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται πάντοτε. Ἡ Κούτρα ἔπεσε διότι ἔπεσεν ὁ Λώρης. Καὶ ἔπεσεν οὗτος διότι ὑπῆρξε πλειότερον ἥρως ἢ ἀρχηγὸς ἀντικρύσας ἀφόδως τὸν θάνατον χωρὶς νὰ φοβηθῇ καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ ἀπορροανισμὸν τῶν ἀνδρῶν. Ἀτυχῶς ὁ ἐνθουσιασμός ὁ μεθύων ἐν ὥρᾳ μάχιστα μάχης τὴν ψυχὴν τοῦ ἥρωος, δὲν σκέπτεται οὔτε ὑπολογίζει. Ἐὰν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Λώρη ἡ ψυχρὰ σκέψις συνεκράτει τὴν φλόγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἀντὶ τῆς ἐπονειδίστου αἰχμαλωσίας θὰ εἶχεν ἵσως ἡ ἱστορία νὰ ἐπιδείξῃ μίαν ἀκόμη φαινήν σελίδα εἰς τὰ ὄμματα τῆς δυσπίστου Εὐρώπης. Ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ πίπτων ὑπὲρ μιᾶς εὐγενοῦς ιδέας, ἀσχέτως πρὸς τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, εἶνε ἄξιος τιμῆς καὶ θαυμασμοῦ. Ὁ δὲ Λώρης πεσὼν ὑπὲρ τῆς εὐγενεστέρας ιδέας, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος, ἐκτῆσατο δικαίωμα καὶ ἐπὶ τῆς αἰωνίας εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους.

Ὁ Λώρης εἶλκε τὴν καταγωγήν ἐκ Προμυρίου τῆς Θεσσαλομαγνησίας, ἣν δὲ μόλις πεντηκοντούτης, ἡγωνίσθη γενναίως ἐν Κρήτῃ, διέπρεψε δὲ ἰδίως κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Ἐν Κούτρᾳ ἐπολέμησεν ὡς λέων ἐπὶ ἐπτάωρον τὴν 10 πρὸς τὴν 11 Μαΐου ἀποκρούσας ὑπερτέρας ἐχθρικὰς δυνάμεις, ὁπότε πληγεὶς μετηνέχθη εἰς Ζάρκον, ἐνθα καὶ ἐξέπνευσε μετὰ τινὰς ἡμέρας.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΣ

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἡρακλέους Γιαταγάννα, ὃπερ ἡ ἱστορία θέλει ἀποθησαυρίσει ἐν τῇ εὐκλεεῖ πινακοθήκῃ τῶν ἡρώων τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, ἦν ἤδη γνωστὸν ἐπὶ ἐξόχῳ ἀνδρεῖα ἀπὸ τοῦ 1878 ὁπότε κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπανάστασιν εἰς τὴν μάχην τῆς Σέκλιζας γενναίως μαχόμενος ἐκυρίευσεν μίαν τουρκικὴν σημαίαν, ἣν παρουσίασεν ἐπανακάμψας ἐνταῦθα εἰς τὴν βασιλίτσαν, καὶ ἣτις διαφυλάττεται ὡς ἱερὰ ἀνάμνησις ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς « Ἀμύνης. » Ἀποποιηθεὶς νὰ δεχθῇ ἐπὶ τῷ θριάμβῳ τούτῳ οἰανδῆποτε ἀμοιβὴν μόλις ἐπέισθη νὰ λάβῃ τὴν προσενεχθεῖσαν αὐτῷ θέσιν τοῦ τελωνοφύλακος, ἐξ ἧς ὁμως μὴ προσηκούσης πρὸς τὸν φιλοπόλεμον καὶ ὑπερήφανον χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρείου ὀρεινοῦ, παρητήθη, καταταχθεὶς εἰς τὰ εὐζωνικὰ τάγματα. Εὐρίσκετο ἀπ' ἀρχῆς σχεδὸν τῆς ἐπιστρατείας παρὰ τὰ Θεσσαλικά σύνορα φλεγόμενος ἐξ ἀσθέστου ἐπιθυμίας νὰ ριφθῇ εἰς τὸ πῦρ τοῦ πολέμου, οὐ τὴν ἐκρηξὶν ἐναγωνίως προσεδόκα καὶ ἀνέμενε, ἐβάρυνται δι' ἐσχάτως καὶ ἐγόγγυζε, μόλις ὑπὸ τῶν δεσμῶν τῆς πειθαρχίας συγκρατούμενος, διότι ἐβλεπεν ὅτι τὸ δρᾶμα τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ

ἔθνους ἐκινδύνευε ν' ἀπολήξῃ εἰς οἰκτρὰν κωμωδίαν. Ἐξ ἰδιογράφων ἐπιστολῶν τοῦ ἰδίου, δημοσιευθεῖσων ἤδη, καταφαίνεται τὸ μέγα πολεμικὸν φρόνημα, τὸ πληροῦν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἥρωος Γιαταγάνα. Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ πολεμικὰ γεγονότα ἐπῆλθον πρὸς κορεσμὸν τῆς εὐγενοῦς ταύτης φιλοδοξίας. Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἀκρατήτου φιλοπολέμου ὁρμῆς τοῦ ἀνδρείου πολεμιστοῦ. Λέγεται ὅτι εὕρισκετο εἰς τὸν ἐν τῇ θέσει Προφήτου Ἡλιοῦ ἀπέναντι τοῦ ἡμετέρου τουρκικὸν σταθμὸν συνδειπνῶν μετὰ τινος τούρκου λοχίου (τσαούση), μεθ' οὗ διετέλει εἰς φιλικὰς σχέσεις ἀπὸ πολλοῦ, τὴν ἐσπέραν τῆς 10 Μαΐου. Εἰς τὸν κρότον τῶν ὀλίγων μακρὰν ἀνταλλασσομένων πυροβολισμῶν εἰς τοὺς γειτονικοὺς σταθμοὺς, παρήτησεν ἀποτόμως τὸ δεῖπνον, ἠγέρθη ἀμέσως καὶ ἠκροάσθη, ἐννοήσας δ' ὅτι τὸ πῦρ ἐγενικεύετο ἔδραμεν εἰς τὸν ἐλληνικὸν σταθμὸν καὶ ἤρπασε τὸ ὄπλον. Μετὰ μικρὸν δὲ ὅτε αἱ ἐχθροπραξίαι ἤρξαντο καὶ ἐκεῖ, ὁ Γιαταγάνας ἰδὼν τὸν τοῦρκον λοχίαν, ἐφώνησε: Τσαούση! πάρε κι' αὐτό! καὶ σκοπεύσας ρίπτει νεκρὸν τὸν πρὸ μικροῦ ὁμοτράπεζον. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην, καθ' ἣν κοινῇ φήμῃ ἐπολέμησεν ὡς λέων, ἰδὼν τὸν ἀξιωματικὸν Δημητρακόπουλον φονευθέντα ἤρπασε τὸ ξίφος του, καὶ ὁρμήσας ἀκατάσχετος ἐν μέσῳ τῶν ἐπτοημένων ἐκ τῆς ἀνδρείας του ἐχθρῶν εὗρεν ἔνδοξον θάνατον.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΓΚΑΒΕΡΑΣ

Ὁ Ἐπαμεινώνδας Γκαβέρας κατήγετο ἐκ Δωρίδος καὶ ὑπηρετεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν στρατόν, διακρινόμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν συστρατιωτῶν αὐτοῦ ἐπὶ ἐκτάκτῳ ἀνδρείᾳ καὶ πιστῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος. Ὡς ὑπαξιωματικὸς κατέλιπεν ἀρίστας ἀναμνήσεις, διακριθεὶς ἰδίως εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, ζωγρήσας τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1881 ἐν Ἀμπλιανῇ τῆς Εὐρυτανίας τὸν ληστὴν Παπούτσαν καὶ τραυματίσας τὸν σύντροφόν του Σαλτόν, ἐπὶ τούτοις δὲ προαχθεὶς ἀπὸ λοχίου εἰς ἀνθυπασπιστήν.

Κατὰ τὰς περὶ τὰ σύνορα συμπλοκάς τοῦ 1886 ὑπηρετεῖ ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 3^{ου} συντάγματος. Παρὰ τὴν θέσιν Δρεπάνι καὶ Παπαλειβαδὸν ἔκειτο ἡ ἐπίσης ὀχυρὰ καὶ μεγίστης στρατιωτικῆς σημασίας θέσις Προφῆτης Ἡλίας, περὶ ἣν κατεχομένην παρὰ τοῦ ὑπὸ τοὺς Δημητρίεσσιν καὶ Γκαβέραν λόχου ἐγένοντο αἱ σπουδαιότεραι προσβολαὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν, ἃς οἱ ἡμέτεροι ἀπέκρουσαν μεθ' ὑπερβαλλούσης τόλμης καὶ ἐπιτυχίας, ὑποστηριζόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ λόχου τοῦ λοχαγοῦ Βότσαρη καὶ εὐζωνικῶν τινῶν ἀποσπασμάτων. Ἐν-

ταῦθα εἶχε συγκροτηθῇ ἀληθῆς μάχη ἅτε μετασχόντος τοῦ τοῦ τε ἐχθρικοῦ καὶ τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ, οὗ ἡ εὐστοχία ὑπῆρξεν ἐξαίρετος, ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι κατὰ στίφη ἐφορμῶντες προσέβαλλον κυρίως τὸ ἀριστερόν τῆς παρατάξεως, ὅπερ ἀπετέλει ὁ ὑπὸ τὸν Γκαθέραν καὶ τὸν Δημητρέσσαν λόχος μετὰ ἀπαραμίλλου γενναιότητος ἀποκρούων τὰς ἐπανειλημμένους αὐτοῦ ἐπιθέσεις. Ἐν τῇ ἀρχῇ ἀκόμη τῆς προσβολῆς ὁ Ἐπαμεινώνδας Γκαθέρας, ἀπροφύλακτος ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν ῥιπτόμενος, ἐτραυματίσθη καιρίως ὑπὸ θραύσματος ὀβίδος, καὶ μετηνέχθη εἰς τὸν οσοκομεῖον Τυρνάβου, ἐνθα μετ' ὀλίγον ἀπέβίωσεν ὁ ἀνδρεῖος πολεμιστής, θλιβόμενος μόνον ὅτι ἔπεσεν πρὸ τοῦ τέλους τῆς συμπλοκῆς καὶ οὐχὶ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, πρὶν ἢ προφθάσῃ διὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ νὰ ἐπενέγκῃ μείζονα φθοράν τῶν ἐχθρῶν. Οἱ συστρατιῶται αὐτοῦ πάντες, πλήθους λαοῦ παρακολουθοῦντος ἐν πένθει, ἐκήδευσαν τὸν νεκρὸν αὐτοῦ μετ' ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπειᾶς τιμῶντες τὴν μνήμην καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀνδρείαν τοῦ γενναίου πολεμιστοῦ.

ΟΘΩΝ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Ὁ Ὅθων Κακλαμάνος ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν μάχιμον ἔχουσαν ἥρωϊκὰς παραδόσεις, ἐκ Βυτίνης τῆς Πελοποννήσου. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, διατελέσας ὑπασπιστὴς τοῦ ἐνδόξου στρατάρχου Καραϊσκάκη, εἶχεν ἀπολέσει κατὰ τινα μάχην τὸν δεξιὸν βραχίονα ὑπὸ σφαίρας τηλεβόλου· ἀλλ' ὁ ἀτρόμητος μαχητὴς ἤρπασε τὸ ξίφος διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς καὶ ἐξηκολούθησε μαχόμενος.

Συνεχίζων τὰς οἰκογενειακὰς αὐτοῦ παραδόσεις καὶ ὁ ἀντάξιός υἱὸς Ὅθων Κακλαμάνος ἔπεσεν ἐπίσης ἥρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ τὴν ἱστορικὴν μάχην τοῦ Γκριτσόβαλη, ἐν τῇ θέσει Δρεπάνι, ἣν οἱ τοῦρκοι, καθὸ ὀχυρὰν καὶ δεσπόζουσαν, εἶχον ἐνισχύσει ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς αὐξήσαντες τὴν αὐτόθι φρουρὰν καὶ ἀνεγείραντες εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς σημεῖα Παπαλείθαδον καὶ Ἅγιον Ἡλίαν περιβολὰς καὶ πυροβολεῖα.

Ἡ θέσις αὕτη ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ κλεῖς τῶν ἐλληνοτουρκι-

κῶν συνόρων, δι' ἧς ἡπειλεῖτο ἡ εἰς τὸ ἡμέτερον ἔδαφος εἰσβολὴ 'Αφ' ἐσπέρας ἤρξατο ἐκ μέρους τῶν τούρκων λυσσώδης ἡ προσβολὴ καθ' ὅλα τὰ σημεῖα Πατσῶ-Μενεξέ-Ρεβενίου, καθ' ἧς οἱ ἡμέτεροι ἀντέστησαν ἐρρωμένως. Καθ' ὅλην δὲ τὴν νύκτα ἐξηκολούθει ζωηρὸν πῦρ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Τσιάπαλον καὶ ὑπολοχαγὸν Ζουλούμην σώματος, ἐνισχυόμενον παρὰ τοῦ Κακλαμάνου μεθ' ἐξήκοντα, καὶ τοῦ σταθμάρχου Μελούνας Δημητρακοπούλου μετὰ εἴκοσιν ἀνδρῶν. Οἱ ἡμέτεροι ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτοπίσωσι τὸν ἐχθρὸν, περὶ δὲ τὸ λυκαυγὲς ὁ τουρκικὸς σταθμὸς Δρεπκίου πολιορκηθεὶς στενῶς ἠλώθη, γενόμενος παρανάλωμα πυκνοῦ πυρὸς, καέντων τῶν ἐντὸς αὐτοῦ τούρκων 24 στρατιωτῶν καὶ τριῶν ἀξιοματικῶν, τῶν δὲ λοιπῶν φονευθέντων κατὰ τὴν ἀπεγνωσμένην ἔξοδον.

Κατὰ τὴν μάχην ταύτην ὁ Κακλαμάνος, ἑκτακτον ἐπιδείξας ἀνδρείαν, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ὀχυρώματος, ἐνθα εὐρέθη νεκρὸς κρατῶν ἔτι τὸ ρεβόλβερ, ἐξ οὗ δὲν εἶχε προφθάσει νὰ ρίψῃ ἢ δύο μόνον βολάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΕΣΣΑΣ

Ὁ Δημήτριος Δημητρέσσας, γεννηθεὶς εἰς Φτέρι τῆς Φθιώτιδος, ἀνήκει εἰς γνωστὴν οἰκογένειαν διακριθεῖσαν ἐπὶ μαχιμότητι καὶ ἀνδρείᾳ. Δεκαοκταέτης ἔτι ὢν, κατέλιπε τὰς γυμνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς καὶ ἔδραμεν εἰς Θεσσαλίαν τῷ 1878 μετασχὼν, μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος ὑπὸ τὸν ὀπλαρχηγὸν Ζουλούμην, καὶ παρευρεθεὶς εἰς τὰς μάχας τῆς Σέκλιζας καὶ Χαλαβρέζας, καθ' ἃς ἐπεδείχθη ἀληθὴς τόλμην. Μετὰ τοῦτο προσῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, μετὰ διετὴ δ' ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐκπαίδευσιν ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπηρέτει κατὰ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ πολεμικὰ ἐπεισόδια τοῦ 1886 εἰς τὸ 8^{ον} σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ.

Μετὰ τοὺς σταθμοὺς Δρεπάνι καὶ Παπαλεῖβαδον κεῖται ἡ θέσις Προφῆτης Ἑλίας, μεγάλῃς σημασίᾳ, ἅτε δεσπόζουσα ἱκανοῦ μέρους τῆς πεδιάδος Ἑλασσῶνος καὶ τῆς Γκριτσόβαλης. Πρὸς τὴν θέσιν ταύτην, ἣν κατεῖχεν ὁ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Κ. Τσίτσον καὶ τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς Δημητρέσσαν καὶ Γκαβέραν λόχος, ἐγίνοντο αἱ σπουδαιότεραι προσβολαὶ ἀπὸ μέ-

ρους τῶν Τούρκων, καθ' ὧν οἱ ἡμέτεροι ἀντέταξαν ἀξιοθαύ-
μαστον ἀληθῶς ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν, τρέψαντες εἰς φυγὴν
τοὺς ἐχθροὺς οὓς κατεδίωκον ξιφῆρεις ἐξελθόντες τῶν ὀχυρω-
μάτων ἐπὶ τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους καὶ ἐπενεγκόντες ἱκανὴν
φθοράν. Ἡ ἐπίθεσις τῶν Τούρκων ἐπανελήφθη μετὰ πλειοτέ-
ρας λύσσης κατὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ
ἀλλὰ καὶ αὕτη ἀπεκρούσθη ἐρρωμένως. Ὁ ἀπτόητος Δημη-
τρέσσας ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους ὄρθιος παρεθάρρυνε τοὺς ὑπ'
αὐτὸν στρατιώτας, μεταδίδων εἰς αὐτοὺς τὸ πῦρ τοῦ ἰδίου
ἐνθουσιασμοῦ. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην ὁ Δημητρέσσας ξιφῆ-
ρης εἶχε ῥιφθῇ ἀκράτητος κατὰ τῶν ἐχθρῶν, πεσὼν ἐπὶ τοῦ
ἀλωθέντος τουρκικοῦ ὀχυρώματος, ἔνθα εὗρέθη νεκρὸς κρα-
τῶν ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ ξίφος. Κοινὴ ὁμολογία, ἐπίσημοι καὶ
ιδιωτικαὶ μαρτυρίαι, βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Δημητρέσσας ἐπολέ-
μησεν ὡς ἀληθῆς ἥρωες τιμήσας τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΑΛΗΓΑΛΗΣ

Ὁ Ἀλέξανδρος Γαληγάλης ἐκ Ναυπλίου, ἦν ἀνεψιὸς τοῦ γενναίου ταγματάρχου Λώρη, ὑπηρέτει δὲ ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 3^{ου} πεζικοῦ συντάγματος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐλληνοτουρκικῶν συμπλοκῶν τοῦ παρελθόντος Μαΐου.

Τὸ ἐσπέρας τῆς 10^{ης} ἰδίου μηνὸς δύο τάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀμφοτέρωθεν μεγάλου ὀχυρωτικοῦ πυροβολικοῦ, ἐνισχυόμενα καὶ ὑπὸ ἐτέρου τάγματος, ἤρξαντο λυσσώδη ἐπιθεῖσιν κατὰ τῆς θέσεως Παπαλειβάνου, ἣν ἀπέκρουσεν ἔρρωμένως ὁ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Π. Ἀντσωλιῖνον λόχος ἐνισχυόμενος ὑπὸ ἐτέρου τινὸς οὐλαμοῦ καὶ τοῦ α' λόχου τοῦ 9^{ου} εὐζωνικοῦ τάγματος. Οὐ μόνον δὲ ἀπέκρουσεν τὴν προσβολὴν ἀλλὰ καὶ ἀντεπῆθαι ἐπιχειρήσας κατέλαβεν ἐπὶ καιρὸν θέσιν ἐγγὺς τῶν ἐχθρικῶν ὀχυρωμάτων. Περὶ ὥραν 10^{ην} ἐγένετο καὶ δευτέρᾳ ἐπιθεσίς λυσσώδεις ὑπὸ τῶν τούρκων μὴ δυνηθέντων γὰρ ἀνακτῆσαι τὰς ἀπολεσθεῖσας θέσεις των. Ἀλλὰ τὴν σπουδαιότεραν καὶ καρτερικωτέραν ἐφοδὸν ἐποίησαν οἱ

τουρκοι την ὁγδόην πρωϊνὴν ὥραν τῆς ἐπομένης, ἀκριβῶς καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο καὶ ἡ κατὰ τῆς θέσεως Προφῆτου Ἑλίου. Ὁ λοχαγὸς Ἀντσουλῖνος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἄγρυπνος παρακολουθῶν τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ προῖδὼν τὴν μελετωμένην ἔφοδον, διαθέσας δὲ καταλλήλως τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἀντέκρουσε μετὰ γενναιότητος καὶ εὐφυΐας αὐτὴν διατάξας πῦρ ἅμα τῇ προσβολῇ ἐκ τε τοῦ κέντρου καὶ τοῦ ἀριστεροῦ, ἐκ δὲ τοῦ δεξιοῦ συμπυροκροτήσεις ἐπανειλημμέναι, δι' ὧν ἐξηνάγκασεν εἰς ὑποχώρησιν τὰ ἐπιτιθεμένα τουρκικὰ τάγματα, τραπέντα οὕτως εἰς ἄτακτον φυγὴν καὶ καταλιπόντα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης νεκροὺς ἕνα ταγματάρχην, δύο ἀξιωματικοὺς καὶ ἐβδομήκοντα ὀπλίτας.

Εἰς μίαν τῶν ἐπιθέσεων τούτων, καθ' ἧς οἱ ἡμέτεροι ἀληθῶς ἠγωνίσθησαν μετὰ καρτερίας καὶ γενναιότητος, ἔπεσε τραυματισθεὶς καιρίως καὶ ὁ ἀνδρεῖος νέος Γαληγάλης, ἀποβιώσας μετὰ τινος ἡμέρας ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ, καταλιπὼν δὲ μνήμην ἄφθιτον μετὰ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς προκινδυνεύσαντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεώργιος Δημητρακόπουλος ἔπescε θῦμα τῆς ἰδίας μεγαλοφροσύνης. Ὑπηρετεῖ ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 3^{ου} πεζικοῦ συντάγματος κατὰ τὸν χρόνον τῶν μεθοριακῶν συμπλοκῶν, σταθμάρχης ὢν τοῦ σταθμοῦ Μελοῦνας ὃν ἐφρουρεῖ μετὰ εἴκοσιν ἀνδρείων εὐζώνων.

Τὸ ἐσπέρας τῆς 10^{ης} παρελθόντος Μαΐου ἠκούσθησαν ἀνταλλασσόμενοι πυροβολισμοί, ἀρξάμενοι ἄγνωστον ἐκ τίνος ἀφορμῆς, ἀπὸ Μπατσιῶ μέχρι τοῦ σταθμοῦ Σιδηροπαιλουκίου, ἐπεκταθέντες δ' ἐν βραχεὶ μέχρι Ρεβενίου, ἐνθα ἐσχήνου τὸ 7^{ον} σύνταγμα τοῦ κ. Χατζῆ-Ἰωάννου, καὶ διαρκέσαντες καθ' ὅλην τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην νύκτα. Οἱ ἡμέτεροι καὶ περ πρὸς μείζονας ἀντιταχθέντες δυνάμεις, ἀντέστησαν μετὰ καρτερίας ἐκδιώξαντες τῶν διαφόρων σημείων τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀλώσαντες τὸν σταθμὸν Μπουγαζίου, συλλαβόντες δὲ καὶ τινὰς αἰχμαλώτους. Ἄλλ' ἐνῶ τὸ πῦρ εἶχε παύσει σχεδὸν εἰς τὰ ἄλλα σημεία, τὸν ἀντίον ζωηρὸν καὶ ἀκατάσχετον ἐξηκολούθει ἐν τῇ θέσει Δρεπάνι, τῶν τούρκων ἐλπίζόντων ἅμα τῇ ἀλώσει αὐτῆς εἰςβολὴν δι' ὑπερφαλαγγίσεως τῶν ἡμετέρων ἀπησχολημένων πρὸς τὸ ἐξ Ἐλασσῶνος κύριον σῶμα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τὴν ἐσχεδιασμένην ἐπίθεσιν τῶν Τούρκων προέλαβεν ἐγκαίρως ὁ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Τσιάπαλον λόχος ἐνισχυόμενος ὑπὸ δύο ὀρειβατικῶν πυροβόλων ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Τσακάκη, ἐλθὼν δὲ εἰς ἐπικουρίαν τῶν ὑπὸ τὸν Δημητρακόπουλον ἀμυνομένων εὐαρίθμων εὐζώνων. Ἡ συμπλοκὴ ἐξηκολούθησεν ἐκατέρωθεν λυσσώδης, τὴν δ' ἐπιούσαν ἐκδιωχθέντων τῶν τούρκων ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἠλώθη ὁ σταθμὸς Δρεπανίου πυρποληθείς. Ἐντὸς τοῦ καιομένου σταθμοῦ εὗρίσκετο τούρκος λοχαγὸς τετραυματισμένος μετὰ τινος στρατιώτου, τῶν ἄλλων 25 φονευθέντων μετ' ἀπεγνωσμένην ἐξοδον. Ὁ Δημη-

τρακόπουλος, θεωρῶν ἥκιστα ἀνδρικήν τὴν κακοποίησιν ἀό-
 πλου τραυματίου, θέλων δ' ἐκ γεναιοφροσύνης νὰ σώσῃ τὴν
 ζωὴν αὐτοῦ παρενετέθη πρὸ τῶν ἀκαθέκτων εἰς τὴν σφαγὴν
 εὐζώνων, οὓς παρεκώλυσε νὰ φονεύσωσι τὸν ἀξιωματικόν,
 πρὸς ὃν ἐκραύγασε νὰ παραδοθῇ. Ἀλλ' ὁ ὕπουλος ὀθωμα-
 νὸς πιέζει κρύφα τὴν σκανδαλίην τοῦ περιστρόφου του,
 βάλλει κατὰ τὸ στῆθος τοῦ ἀνδρείου Δημητρακοπούλου
 καὶ φονεύει αὐτόν. Οἱ εὐζωνοὶ ἐκμανέντες κατέπεσον καὶ
 κατεκερμάτισαν τὸν δόλιον τοῦρκον, ἐκδικούμενοι τὸν θά-
 νατον τοῦ προσφιλοῦς ἀξιωματικοῦ των.